

dagen i Samlingen 1930—31, idet der paa en Række Punkter er taget Hensyn til Venstres Kritik.

Imidlertid finder Mindretallet det ganske urigtigt at skabe en saadan midlertidig Ordning, hvis den ikke danner Indledningen til en endelig Ordning af det aarligt tilbagevendende Spørgsmaal om Særhjælp til saadanne Personer, som har opbrugt den vedtægtsmæssige Hjælp fra Arbejdsløshedskassen eller er uden Ret til Hjælp fra denne paa Grund af manglende Medlemsskab eller af andre Grunde.

En saadan endelig Ordning bør efter Mindretallets faste Overbevisning bygges paa Forsikringsgrund, og Mindretallet har derfor ved Ændringsforslag ønsket at aabne en udvidet og forbedret Adgang til Opretelse af de i den gældende Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring lovfæstede Krisekasser og har i Udvalget ladet omdele et dertil sigtende Forslag.

Men i Erkendelse af, at Krisetilstanden er flersidig, vendt ikke blot mod Lønarbejdere, men ogsaa mod de selvstændige erhvervsdrivende, først og fremmest Landbruget, som arbejder under et overordentlig haardt økonomisk Tryk, har Mindretallet erklæret sig villigt til, *saafremt* Flertallet vilde medvirke til Gennemførelsen af den nævnte forbedrede Krisekasselovgivning *samt* til en Ændring af den ganske utidssvarende og saa stærkt misbrugte Hjelpekasselovgivning, at supplere Ændringsforslaget om en forbedret Krisekasseordning med en midlertidig Lovgivning om Ordning af Hjelpeforanstaltninger til Gunst for saadanne arbejdsløse, der er arbejdssøgende og opfylder visse i den gældende Arbejdsløshedslovgivning indeholdte Vilkaar.

Forudsætningen herfor var endvidere, at man fra Regeringspartiernes Side erklærede sig villig til en Forhandling med rimelig Hensyntagen ogsaa til de af Venstre stillede Forslag til Hjælp for nødstedte Erhverv, først og fremmest Landbrug og Fiskeri.

Da denne Forudsætning rakte videre end nærværende Udvalgs Beføjelse, fik

Mindretallet Løfte om, at man vilde søge en nærmere Orientering hos Regeringen og dens Partier til Afklaring heraf.

Om denne Orienterings Resultat forelaa der imidlertid ikke for Mindretallet nogen som helst Oplysning, da dette modtog Indbydelse til Udvalgs møde med Ordførervalg og Betænkningss Afgivelse som Dagsorden, der skulde afholdes med faa Timers Varsel.

Mindretallet havde efter sit Løfte udarbejdet et endeligt Ændringsforslag, delt i to Afsnit: I og II, tilsigtende 1) en forbedret Krisekasseordning og 2) lovordnet Hjælp til visse arbejdsløse — følgende Hovedlinierne i Socialministerens Forslag — i de til Krisekasseordningens Udførelse i Praksis formentlige nødvendige tre Månedes — fra 1. November 1931 til 31. Januar 1932.

Da det i Udvalgs mødet meddeltes, at tre Partier havde tiltraadt Regeringsforslaget med et af Socialministeren stillet Ændringsforslag, og at denne Flertalsbeslutning var uforanderlig, var det derved udelukket at opnaa en Forhandling om Mindretallets Forslag i Udvalget.

Dette fremsætter Mindretallet til Trods herfor og anbefaler det til Vedtagelse.

Overfor den uhørte Fremgangsmaade fra Flertallets Side, at man nægter at forhandle om et Ændringsforslag, overfor hvis Forudsætninger man havde lovet at orientere sig, nedlægger Mindretallet en bestemt Protest.

Mindretallet vil ikke modsætte sig Gennemførelsen af det af Socialministeren til § 4 stillede Ændringsforslag, der maa anses som en Forbedring af Lovforslaget, men indstiller i øvrigt Lovforslaget til Forkastelse, ikke mindst fordi det, selv om man bortser fra uheldige Enkeltheder, vil slaa Bom i lang Fremtid for Forsikringsprincippet Gennemførelse overfor den Arbejdsløshed, der falder udenfor Arbejdsløshedskassernes Virkeomraade.

Et andet Mindretal (A. C. D. Petersen) kan ikke tiltræde Lovforslaget, fordi der ogsaa denne Gang i Lovgivningen overfor